Pregaria.cat

Entrada

Suavitat

Vas decidir que aquell dissabte aniries a passejar per la ciutat, tot sol. Encara feia fred, ni que els sol era brillant. Aquella llum de l'hivern, clara i transparent, que tan t'agrada.

Al cap d'una estona et va envaint la suavitat interior. Caminaves pel parc que hi ha al costat de La Meridiana. La vorera recta, els arbres ben alineats, el pas rítmic, mans a la butxaques....i aquella creixent suavitat, més enllà de mots i sentiments, que va amorosint l'esperit.

Què és? Et preguntes. I cerques una raó, una causa explicativa. Però no és un què, sinó un qui. Qui ets?. No fa falta que digui el teu nom: imatge visible del Déu invisible.

Un nen, una mica gras, va en bicicleta respirant coratjosament. Bufa amb una bona fe impressionant. Potser li han dit que ha de fer exercici. Deu tenir uns 10 anys. Dona gust contemplar-lo, centrat en el seu treball, convençut de que val la pena. Aspira a ser un gran corredor? Podria ser que tingui al cap la imatge del guanyador d'alguna cursa. Que suau resulta contemplar-lo. Connectes amb el nen de 10 anys que portes a dintre.

Hi ha molta gent gran caminant. Homes sols. Alguns amb boina. Cares diferents, avorrides algunes, altres alegres i també n'hi ha amb un esguard carregat de curiositat. Veus aquella parella d'avis. Ella explica baixet les històries de sempre, noves avui sens dubte, perquè fa bon dia. Ell calla, sembla atent, és un bon dia també.

Tot es suau a dintre, i és clar, el de fora va prenent figura de tendresa i amabilitat. L'interior fa ressaltar el millor de l'exterior. Fins que et pares en front del semàfor vermell, i mentre esperes li dius a l'Hoste que t'habita: gràcies, Jesús, per la vida.

Ja està verd. I segueixes, ara ja pel carrer normal, amb suavitat, sens dubte. Mai et deixa. El què? No, home..... el qui !!!.

(Ampliació : Marc 9, 33-37)

- ***Què discutíeu pel camí?.***

- ***Si algú vol ser el primer que es faci el darrer de tots i servidor de tots.***

- ***Llavors va agafar un infant, el posà en mig d'ells, el prengué en braços i els digué:***

- ***Qui acull un d'aquests infants en nom meu, a mi m'acull.***